
Shtojca 2

Studimi i Biblës na ndihmon ta përdorim fjalën e saj me saktësi

*«Mundohu të dalësh përpara Perëndisë si i sprovuar,
si punëtor që nuk ka pse të turpërohet, që thotë drejt
fjalën e së vërtetës» (2 Timoteut 2:15).*

Është shumë e rëndësishme ta përdorim fjalën e së vërtetës (Biblën) ashtu siç duhet. Midis gjërave të tjera, kjo do të thotë të kuptosh ndryshimin midis Testamentit të Vjetër dhe Testamentit të Ri. Testamenti i Vjetër është hija, ndërkohë që Testamentit i Ri është realiteti (Hebrenjve 10:1). Testamenti i Vjetër është «gozhduar në kryq» dhe Testamenti i Ri tani është ligji shpirtëror në fuqi (Kolosianëve 2:14). Testamenti i Vjetër është i vlefshëm për të njohur natyrën e Perëndisë dhe për të demonstruar se Perëndia i mban premtimet e Tij gjithmonë (1 Korintasve 10:6). Premtimet e Perëndisë janë bërë në Testamentin e Vjetër dhe janë përmbushur në Testamentin e Ri. (Studioni tabelën në faqen 2 të mësimin “Shtojca 2”.)

PËRDORIMI I FJALËS SË PERËNDISË ME SAKTËSI
2 Timoteut 2:15

Testamenti i Vjetër

PREMTIME TË BËRA

(Zan. 3:15, 2:3)

1. Mbretëria që do të themelohej (Dan. 2:44)
2. Shtëpia e Zotit do të ndërtohej (Isa. 2:2–3)

*Do të jetë në «ditët e fundit»
Do të fillojë në Jeruzalem
Gjithë kombet do pranohen*
3. Krishti do të jetë Mbreti (Jer. 23:5–6)
4. Besëlidhja e Re hyn në fuqi (Jer. 31:31)
5. Fryma e Shenjtë do jepet (Joe. 2:28)

Testamenti i Ri

PREMTIME TË

PLOTËSUARA

- Marku 9:1; Vep. 1:8, 2:1–4; Llu. 22:29–30; 1 Kor. 11:23
- Heb. 10:21; 1 Tim. 3:15
- Vep. 2:16–17; Heb. 1:1–2
Llu. 24:46–47; Vep. 1:4–8
Vep. 2:9; Rom. 1:16
- Mt. 28:18; Vep. 2:29–33
- Mt. 16:18–19; Vep. 2:36–38; Heb. 9:15–17
- Vep. 2:16–21

Të gjitha premtimet e bëra për kishën janë plotësuar te Veprat 2, libri ku janë dhënë ngjarjet e një dite, të Ditës së Rrëshajëve.

Çdo pjesë e Biblës që flet për mbretërinë

PËRPARA Veprave 2 flet për të

si të ishte në të **ARDHMEN**

(Isa. 2:2–4; Mik. 4:1–2;

Dan. 2:44; Mt. 3:1–2,

6:9–10, 16:18;

Mr. 9:1).

VEPRAT 2: DITA E RRËSHAJËVE

Çdo pjesë e
Biblës që flet për
mbretërinë **PAS** Veprave 2 flet
për të si diçka që tashmë **EKZISTON**
(Vep. 2:47; Kol. 1:13–14).

SI TË ORGANIZOJMË NJË BASHKËSI TË RE DUKE NDJEKUR MËSIMET E BIBLËS

Si një trup i pavarur – Çdo bashkësi e kishës së Perëndisë është një njësi e veçuar dhe e pavarur. Një bashkësi s'mund të jetë asnjëherë mbi një bashkësi tjetër. Kishat nuk janë të organizuara në asnjë lloj organizate dhe nuk ka ndonjë organizatë më të rëndësishme se bashkësia lokale e një qyteti apo fshati, kudo që të jetë.

Si trupi i Krishtit – Në Bibël kisha është quajtur «trupi i Krishtit». Dhe gjithashtu ne shikojmë se Krishti është «kreu i trupit» (Kolozianëve 1:18; Efesianëve 1:22). Ndërsa çdo pjesë e trupit të njeriut ka një funksion të caktuar, e njëjta gjë është e vërtetë për anëtarët e trupit të Krishtit, kishës. Asnjë anëtar i kishës nuk është më i rëndësishëm se një tjetër. Të gjithë anëtarët kanë vendin e tyre dhe kontribuojnë në mirëqenien e të gjithë trupit, kishës.

Me Jezusin si kreun e vetëm – Krishti është «kreu i kishës» dhe si i tillë Ai ka gjithë autoritetin (Mateu 28:18). Asnjë nuk ka të drejtë të ndryshojë strukturën e kishës në ndonjë mënyrë, sepse asnjë nuk e ka autoritetin që ta bëjë këtë.

Nën udhëheqjen e më të vjetërve – Ndërsa bashkësia lokale rritet në numër dhe pjekuri shpirtërore, burrat nga bashkësia duhet të caktohen për të shërbyer si më të vjetër (ose si mund t'i quajmë ndryshe: pleq). Këta njerëz duhet të zgjidhen nga vetë bashkësia; ata nuk janë të vetëzgjedhur. Më të vjetërit gjithashtu janë quajtur «barinj» dhe mbikqyrin tufën (1 Pjetër 5:1–5). Kualifikimet (cilësitë) për më të vjetërit gjenden te 1 Timoteut 3:1–8 dhe Titit 1:5–8. Kisha mund të fillojë të ekzistojë, edhe pse nuk ka më të vjetër apo dhjakë. Ajo mund të ekzistojë pa ata në fillim, sepse ata që shërbejnë në këto vende, duhet të kenë disa cilësi që duhet të njihen nga gjithë anëtarët e bashkësisë dhe të zgjidhen sipas viteve të përvojës.

Me dhjakët të caktuar për të shërbyer – Burrat gjithashtu janë caktuar në një nivel më të ulët, atë të dhjakëve për t'i shërbyer bashkësisë. Ata shërbejnë nën më të vjetërit (Filemonit 1:1; Veprat 20:28). Kriteret e zgjedhjes së tyre gjenden te 1 Timoteut 3:8–13.

CILËSITË E TË VJETËRVE DUHET T’I KENË GJITHË KRISTIANËT E TJERË

<u>Të vjetërit</u>	<u>Karakteristikat</u>	<u>Gjithë kristianët</u>
1 Timoteut 3:2	<i>I patëmetë</i>	1 Timoteut 5:7, 6:14
1 Timoteut 3:2	<i>I përmbajtur</i>	1 Pjetër 1:13, 4:7, 5:8
1 Timoteut 3:2	<i>I kujdesshëm (i kthjellët; i ndjeshëm)</i>	Titit 2:2, 5 Romakëve 12:3
1 Timoteut 3:2	<i>Mikpritës</i>	Romakëve 12:13 Hebrenjve 13:2
1 Timoteut 3:2	<i>I aftë të mësojë të tjerët</i>	Hebrenjve 5:12
1 Timoteut 3:3	<i>Të mos jepet pas verës (të mos dehet)</i>	Titit 2:4; Efesianëve 5:18
1 Timoteut 3:3	<i>I butë (i duruar)</i>	Filipianëve 4:5; Kolosianëve 3:13; Titit 3:2
1 Timoteut 3:3	<i>Të mos jetë grindavec</i>	Jakobi 4:2; 2 Timoteut 2:24
1 Timoteut 3:3	<i>Të mos lakmojë paranë</i>	1 Timoteut 6:10; 2 Timoteut 3:2
1 Timoteut 3:4	<i>Të ketë fëmijë të bindur e të sjellshëm</i>	Efesianëve 6:1–4
1 Timoteut 3:7	<i>I respektuar nga jokristianët</i>	1 Pjetër 2:12–16
Titit 1:8	<i>I drejtë</i>	Kolosianëve 4:1
Titit 1:8	<i>I devotshëm (i shenjtë)</i>	Efesianëve 4:24; 1 Timoteut 2:8
Titit 1:8	<i>I aftë të kontrollojë veten (i përmbajtur)</i>	Galatasve 5:23

Më të vjetërit kanë tri cilësi që nuk kërkohen nga të gjithë kristianët. Më i vjetri (plaku) duhet të jetë «burri i një gruaje», duhet të ketë «fëmijë që besojnë» dhe nuk duhet të jetë «i sapo pagëzuar» (1 Timoteut 3:2, 6; Titit 1:6). (Edhe kristianët e martuar duhet të kenë vetëm një bashkëshort. Nga ana tjetër, burrat dhe gratë e pamartuara mund të bëhen kristianë.)

Autor: Eddi Cloer

Marrë nga libri: “Si të bëhesh një kristian besnik”

© 2002 E VERTETA PER SOT

Të gjitha të drejtat të rezervuara